

Згадує Луб'яна Оксана Петрівна

1927 р.н., жителька Кулешів Хутора

(запис 2008 р. Остапенка В.І., землеупорядника)

Нас було троє дітей: сестра Ганька, брат Женя і я. Батько працював у млині, мати була вдома. У господарстві мали корову. Її відвели в колгосп, але потім повернули, казали, що вона породиста і її заберуть у Ржищів, але так і не забрали. Брат ловив у ставку в юни, я збирала насіння з лободи, яке мати перетирала і пекла липеники. Брат підробляв у колгоспі, порав свиней і за те приносив додому півлітру віяногого молока. Мати виливала його в калатушку.

Вижили ми завдяки корові.